

Új tavaszi seregek

Felszabadulás. A szó, amelyet annyiszor leírtak már és annyi mindenfelét elmondtak már vele kapcsolatban, rejte még el nem mondott, elő nem tárt tartalmakat. Hiszen, szabadás az égé, amikor a felhők közül kéksége szabadon villan elő, szabadás a fényé, amelynek már melegét, tápláló hatalmát is érezni ilyenkor. Szabadulás a földből kibukkanó csíráké, ahogy szinte láthatóan nőnek-erősödnek, magasodnak fel magpáncéljukat átrepesztő önérejük-ből.

Igy ünnepelte a felszabadulást az első kéz, amely a rendezett holnapot próbálta kiszabadítani a romok alól. Az első megtalált lapát és seprű, az első fölemelt csákány. A munka megtalált és fölragadott egyszerű fegyverei.

S az ünnepben és túl az ünnep alkalmán önmagunkban újra és újra fölfedezni ezt a vágyat ilyenkor, tavasszal kétszeres öröm. Van valami jelképes szépség, valami ki nem mondott, de mindenki számára jelenvalóként tudott és érzett nagyszerűség abban, hogy immár esztendőöröl-estendőre felszabadulásunk ünnepéhez kötődnek ifjúságunk cselekvésvágyának, alkotó tehetségének és készségének, kezdeményező és örvendeztető eredményekre képes erejének nagy seregszemléi, hazánk ifjúságát lázbahozó erőpróbái.

Új tavaszi seregszemlék... Ady csodálatos versének mondatai visszhangoznak közöttünk. „...Tűz, vér, láz, újság, boldog változás / Csupa teremtetés lángol a szemekben, / Örök tavasz, örök forradalom, / Oh, ékeskedjél, mindig ékesebben!”

Seregszemle. A kommunista ifjúsági mozgalomba, annak szervezetebe, a KISZ-be lépett fiatalok fogadalomtétel. A fogadalom szavai a cselekvés, a társadalom iránti felelősség tudatával végzett munka kötelességére, az alkotás kötelességére figyelmeztetnek. Kulturális seregszemlék: úttörők, középiskolások, egyetemi és főiskolai hallgatók nagy megmozdulásai, alkotó erőpróbák, sportvetélkedések, szpartakiádók. Szellem és test, lélek és fizikum együttes és együtt teljes, egész embert kívánó nemes küzdelmei.

Másképpen: szebben, tartalmasabban ennél nem ünnepelhetnénk a felszabadulást. A természet és a társadalom tavaszi fellélegzett bontakozását, emberi teljességét.

Debrecenben rendezik meg jövő tavasszal a VIII. Országos Diákköri Konferenciát

Nemrégiben kaptuk kézhez dr. Polinszky Károly miniszterhelyettes elvtárs utasítását a VIII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia megrendezésével kapcsolatban. Ismerve a kialakult gyakorlatot, tulajdonképpen már a tavalyi budapesti találkozó után számítottunk arra, hogy a legközelebbi konferenciánk 1967 tavaszán lesz. Az erre való felkészülés jegyében alakítottuk ki ez évi munkatervünket is.

Az utasítás szerint a konferencia 1967. március 15. és április 4. között lesz, s három napig tart. A központi megnyitó ünnepséget s a társadalom- és természettudományi szekciók üléseit a Kossuth Lajos Tudományegyetemen rendezik meg. Ezeket Debrecenben lesz még az orvos-diákkörök találkozója is.

Miként 1962-ben, az ötödik országos konferencia alkalmával, a három jogi kar küldötteit most is a pécsiek fogadják. A vegyészek a hagyományoknak megfelelően szintén „külön utakon” járnak. Ők a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem vendégei lesznek, ahol a műszaki és vegyész szekció tartja majd üléseit.

A konferencia két év munkájának reprezentatívát szolgálja. A részvételi követelmények és a sikeres szereplés esetén elnyerhető díjak, jutalmak feltételei nagyban — egészen azonosak a korábbiakkal.

Csak a legjobb tudományos dolgozatok kerülhet-

nek bemutatásra. Külön kiemeli a miniszterhelyettesi utasítás, hogy a hallgatók a szocializmus építésének időszzerű problémáival, a termelés és a gyakorlati élet kérdéseivel is foglalkozzanak.

Ezzel kapcsolatban elég csupán arra hivatkoznunk, hogy a megelőző országos összejövetelhez hasonlóan ez a konferencia is nevezetes dátumhoz, a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség megalakulásának 10. évfordulójához kapcsolódik.

A legjobb dolgozatokat a KISZ Központi Bizottsága és a felügyeletet gyakorló miniszter kiemelt díjjal tünteti ki. Mellettük természetesen az egyetemek és főiskolák is jutalmazzák az arra érdemes munkákat. A dolgozatok elbírálását és a jutalmazásra vonatkozó javaslatok elkészítését az érdekeltek egyetemen oktatóiból és KISZ szervezeteinek képviselőiből alakult bizottságok végzik majd. A rendező egyetemeknek a végleges programot 1967. február 20-ig kell elkészíteniük.

Az elmondottakból — a miniszterhelyettesi utasítás rövid ismertetéséből — is nyilvánvaló, hogy egyetemeken az előkészületeknek a következő tanév első felévé végéig, a téli vizsgaidőszak kezdetéig be kell fejeződni. Úgy gondoljuk, hogy ezt a diákköri tanácsok és maguk a diákkörök is biztosítani tudják.

Jó alapot nyújt ehhez az a lényegében véve egyenletes és eredményes munka, ame-

lyet mindhárom kar diákkörei ebben a tanévben nyújtottak.

Ennek illusztrálására a Szegedi Egyetemen már közölt adatok mellett elegendő arra hivatkozni, hogy valamennyi kari diákköri tanácsunk előreláthatólag jelentős sikerrel tudja megrendezni a helyi diákköri konferenciát. A korábbi jó munkát is figyelembe véve szinte meglepőnek mondható a Természettudományi Karon kibontakozó nagy érdeklődés. A kar hat szekciójában nyolcvan dolgozattal tartja meg helyi konferenciáját. Akkor is igen dicséretes teljesítmény ez, ha tudjuk, hogy a szereplők háromnegyed része végzős hallgató, akik nyilvánvalóan a diákkörökben elkészített szakdolgozatukat fogják felolvasni.

Az alapvetően pozitív összkép mellett — s ezt nemcsak a szokásos fordulat kedvéért mondjuk — néhány jelentéktelennek éppenséggel nem mondható hiányosságra is figyelmet kell fordítanunk. Így mindenekelőtt marxista diákköreink nehézségeit kell megemlítenünk. Mindhárom központi tanszéknek van diákköre, illetve diákkör-szerű csoportja. Hiba, hogy ezek tagsága csak egyes karokra, illetve csupán egyes évfolyamokra korlátozódik.

Azt szeretnénk, ha a diákkörök vezetőit, a diákköri tanácsokat is az a fiatalos, vitaközpontú, újat akaró, ötletgazdag szellem jellemezné, amely a diákköri üléseket és a konferenciákat jellemzi.

Irányítók, szervezők legyenek a titkárok, a diákköri tanácsok tagjai, ne csupán felülről jött gondolatok meghallgatói és továbbvivői. Miért hagyják például diákköreink csendesben megszűnni az Acta Juvenumot, melyet 1961—62-ben oly nagy lelkesedéssel csináltunk? Csinálja a VB? Nehezen megy ez, ha nincs is rá igény!

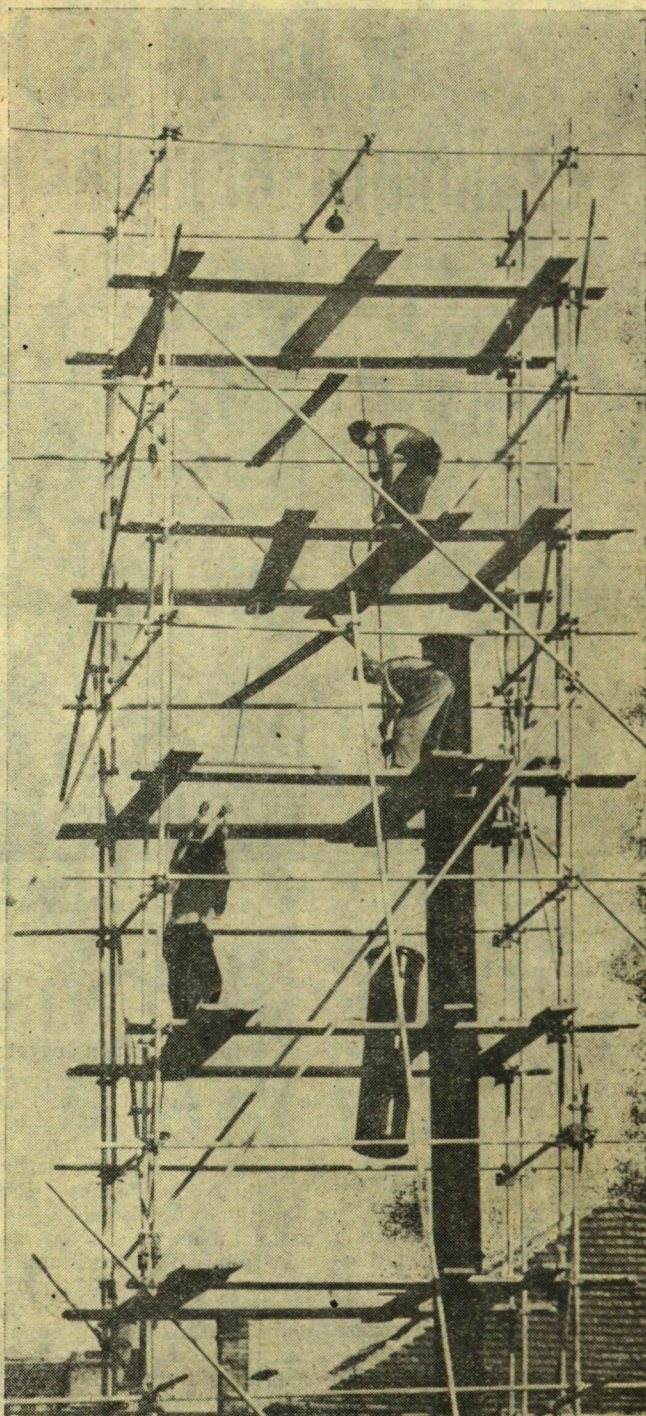
Mindezekre feltétlen figyelemmel kell lennünk a jövőévi országos konferencia előkészületei során. Milyen konkrét feladatok állnak diákköreink, diákköri vezetőink előtt ezzel kapcsolatban? Az a legfontosabb, hogy a jövő tanév elején — legalább október első felében — mindenhol kezdődjön meg újra az érdemi munka. A diákköri konferenciára a már most kész munkák mellett újabb dolgozatokat is fogunk vinni. Ezeket természetesen előzőleg meg is kell vitatni a diákkörnek,

nem válhat gyakorlattá, hogy az utolsó pillanatra elkészült dolgozatok is a konferencia napirendjére kerüljenek. S ebből nyilvánvalóan következik, hogy valamennyi diákkörünknek még e tanév vége előtt el kell készíteni konkrét és részletes munkatervét az őszi hónapokra.

A sikeres munkakezdés természetesen a diákköri tagság munkakedvén, ambícióján s a diákköri vezetők szervezőkészségén, nem utolsósorban a tanszékek aktív támogatásán múlik. Bízunk benne, hogy ebben nem lesz hiány.

Dr. Ruzsoly József

ÁLLVÁNYOKON

(Enyedi Zoltán felvétele)

Papp Lajos: És föllélegzik a Föld

A ciklonok megszeliődnek egyszer és föllélegzik a föld.

A vulkánok megszeliődnek egyszer. A földrengések is véget érnek egyszer és föltámadnak a megölt sugarak csírák eszmék és dalok és nem borul rájuk elfektetülten sár és vér mocskában harsogó tüzekbe hulltan többé egyetlen hősi halott.

Lelkünkben mindig ragyogtak a csillagok.

A himnuszok nem könyörögnek egyszer és föllélegzik a föld.

A könyörgők nem fohászknak egyszer a fiát-vesztetthez ki elmúlik egyszer. S a fiak apáktól örökölt hittel-kedvvel már csak építenek azontúl s örömmel szülnek a nők már fiúkat akiből nem omlik fübe a tört vér. Fegyvertelen lesz minden sereg.

S a végtelen nyitott ajtó lesz egyszer és föllélegzik a föld.

Az égbolt is bevetett föld lesz egyszer és testvér-hívás érkezik majd el egyszer hozzánk egy tiszta messzi-zöld világból amely épp oly büszke s szép békében épülő tudással teli mint a mi világunk. S virágzó ágakat vágunk ha vendéget hoz a messziség.

Lelkünkben mindig mint csillag él ez a kép.

Felszabadult város

Szeged népe zászlókkal, transzparenszekkel ünnepelte huszonegy évvel ezelőtti hazánk felszabadulását. Emlék- és történelmi dokumentum a kép: Szovjet katonák és Szeged város mosolygó, fellélegzett lakossága egyképpen örül a napfénynek, a csendnek. Béke van. Elhallgattak a fegyverek.